

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14601

гр. София, 03.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

като разгледа докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20231110123131 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 242, ал. 1 ГПК

Подадена е молба с вх. № 106891/01.04.2024 г. от ищцата Ф. Х. С., чрез адв. Д. Т., с която се иска допускане на предварително изпълнение на постановеното по делото решение № 5390 от 26.03.2024 г. и за издаване на изпълнителен лист за сумите за главница и законна лихва.

Съдът намира, че на основание чл. 242, ал. 1 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на горното решение в частта, с която ответникът „.....“ е осъден да заплати на ищцата Ф. Х. С., на основание чл. 225, ал. 2, вр. ал. 1 КТ, сумата от 695,60 лв., представляваща обезщетение за периода от 27.05.2021 г. до 01.09.2021 г., равняващо се на разликата в заплатите между получаваното от ищцата трудово възнаграждение при стария и новия работодател.

Това е така, тъй като по естеството си последното представлява „обезщетение за работа“ по смисъла на чл. 242, ал. 1 ГПК - в този смисъл е определение № 210/17.05.2010 г. по ч. гр. дело № 214/2010 г. на ВКС, определение № 329/17.07.2009 г. по гр. дело № 1584/2008 г. на ВКС, определение 210/17.05.2010 г. по ч. гр. дело № 214/2010 г. на ВКС, определение № 299/07.06.2011 г. по гр. д. № 295/2011 г., III г. о., ВКС и др.

Съдът намира за необходимо да посочи, че правилото на чл. 225, ал. 2 КТ се прилага систематично във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, т. е. в чл. 225, ал. 2 КТ не е предвиден отделен иск, а е предвидено правило как се формира размера на дължимото обезщетение, когато след незаконното уволнение ищецът е започнал да работи при друг работодател, но на по-ниско заплатена длъжност - в този смисъл е определение № 07/03.07.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1301/2018 г., IV г. о., ГК.

Не така стоят нещата обаче по отношение на претенцията за законна лихва считано от датата на подаване на исковата молба – 02.05.2023 г. до окончателното плащане, тъй като по отношение на нея не се прилага привилегията по чл. 242, ал. 1 ГПК, доколкото това вземане не попада в изброяването на цитираната императивна разпоредба на процесуалния закон.

Също за процесуална яснота следва да се отбележи още, че настоящото производство не е по реда на чл. 250 ГПК, както се претендира от молителката, а по реда на чл. 242, ал. 1 ГПК, тъй като липсва изрично заявено от нейна страна искане за допускане на предварително изпълнение, по което съдът да не се произнесе, а се касае последица от уважаване на иска, имащ за предмет някое от изброените в чл. 242, ал. 1 ГПК вземания.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решение № 5390 от 26.03.2024 г., постановено по гр. дело № 23131/2023 г. по описа на СРС, 79 състав, в частта, с която ответникът „....., ЕИК, със седалище и адрес на управление: е осъден да заплати на ищцата Ф. Х. С., ЕГН *****, със съдебен адрес:, на основание чл. 225, ал. 2, вр. ал. 1 КТ, сумата от **695,60 лв.**, представляваща обезщетение за периода от 27.05.2021 г. до 01.09.2021 г., равняващо се на разликата в заплатите между получаваното от ищцата трудово възнаграждение при стария иновия работодател.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на предварително изпълнение в останалата част.

ДА СЕ ИЗДАДЕ изпълнителен лист в полза на ищцата за посочената сума.

ДА СЕ ИЗВЪРШИ съответно отбелязване върху постановеното по делото решение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____